

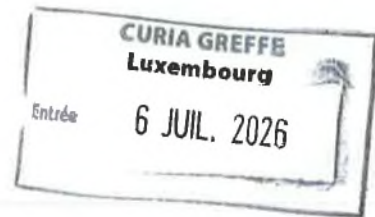
Date de réception : 21/08/2026

C-733/26 - 1

11 JUNI 2026

C.24.0153.N/1

Ingeschreven in het register van het Hof van Justitie onder nr. <u>1374264</u>		
Luxemburg	06. 07. 2026	De Griffier, voor deze
Fax/E-mail:		
Neergelegd op:	<u>06/07/2026</u>	Anne Lamote Administrateur

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.24.0153.N

GLASS MACHINERY RECONDITIONERS bv, met zetel te 3630 Maasmechelen, Breitwaterstraat 22, ingeschreven bij de KBO onder het nummer 0470.832.258,

eiseres,

vertegenwoordigd door mr. Paul Wouters, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 3000 Leuven, Koning Leopold I-straat 3, waar de eiseres woonplaats kiest,

tegen

AQUA-FORM kft, vennootschap naar buitenlands recht, met zetel te 9025 Győr (Hongarije), Bécsi ut 14,

verweerster.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 20 november 2023.

Advocaat-generaal Stijn Ravyse heeft op 23 maart 2026 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Raadsheer Ilse Couwenberg heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Stijn Ravyse heeft geconcludeerd.

II. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

Uit het dossier van de rechtspleging blijken de volgende feitelijke gegevens en procedurevoorgaanden:

- de verweerster, een vennootschap naar Hongaars recht, kocht van de eiseres, een Belgische vennootschap een gereviseerde boor- en freesmachine voor 20.000 euro;
- bij levering zou de verweerster hebben vastgesteld dat de machine defect was, waarna zij het betaalde voorschot van 14.000 euro terugvorderde;
- bij vonnis van 27 januari 2016 oordeelde de arrondissementsrechtbank te Győr dat de eiseres het voorschot diende terug te betalen en de verweerster de machine diende te restitueren;
- bij beschikking van 12 april 2016 oordeelde dezelfde rechtbank dat dit vonnis in kracht van gewijsde was getreden;
- op 3 mei 2017 leverde de arrondissementsrechtbank te Győr een eerste executoriale titel af, gevolgd op 10 maart 2021 door een certificaat conform artikel 53 van de verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken, hierna *Brussel Ibis-Vo*;

- op 3 mei 2021 liet de verweerster het vonnis en het certificaat aan de eiseres betekenen met een bevel tot betalen, gevolgd op 26 oktober 2021 door een exploit inzake uitvoerend beslag op roerende goederen;
- bij dagvaarding van 8 november 2021 tekende de eiseres bij de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, verzet aan tegen het uitvoerend beslag waarin zij verzocht om, krachtens artikel 6:22, lid 1, van het Hongaarse Burgerlijk Wetboek, de verjaring vast te stellen van de vordering tot veroordeling, vervat in de Hongaarse beslissing (*actio judicati*);
- de rechtbank van eerste aanleg verklaarde dit verzet bij beschikking van 3 november 2022 ongegrond. De rechtbank oordeelde hierbij dat de tenuitvoerlegging van een beslissing, gegeven door een rechter van een andere lidstaat, onderworpen blijft aan het nationale recht van de aangezochte lidstaat, die in de toepassing van een termijn voor de tenuitvoerlegging van dergelijke beslissingen kan voorzien. Zij besloot dat krachtens de toepasselijke Belgische verjaringstermijn voor de *actio judicati*, die volgens artikel 2262bis, § 1, eerste lid, Oud Burgerlijk Wetboek tien jaar bedraagt, de rechtsvordering tot tenuitvoerlegging van de Hongaarse beslissing nog niet was verjaard;
- rechtdoende op het hoger beroep van de eiseres, verklaarde het hof van beroep te Antwerpen bij het bestreden arrest van 20 november 2023 het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond en veroordeelde het de eiseres tot de kosten.

III. CASSATIEMIDDELEN

De eiseres voert in haar verzoekschrift volgend middel aan:

Geschonden wettelijke bepalingen

- *Het algemeen rechtsbeginsel van de voorrang van regels van internationaal recht boven de regels van nationaal recht;*
- *Het algemeen rechtsbeginsel van de primauteit van het Unierecht;*
- *Artikel 41, eerste lid van de Verordening nr. 1215/2012 van het Europees parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna aangeduid als "Brussel Ibis-Verordening");*
- *Artikel 6:22 lid 1 van het Hongaars Burgerlijk Wetboek;*

Aangevochten beslissingen

Het bestreden arrest: "Verklaart het hoger beroep toelaatbaar doch ongegrond. Bevestigt de bestreden beschikking. Legt de kosten van het hoger beroep ten laste van [eiseres] en vereffent deze langs de zijde van [verweerster] op een rechtsplegingsvergoeding van 1.800, -EUR.

Veroordeelt [eiseres] tot betaling van een rolrecht van 400, - EUR voor de procedure in hoger beroep, te betalen aan de FOD Financiën na uitnodiging hiertoe."

op grond van de motieven op p.5-6:

"11.

In haar eerste middel beroept [eiseres] zich op een schending van artikel 39 van de Brussel Ibis Verordening [Verordening (EU) Nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (herschikking)] vanuit het standpunt dat artikel 39 (impliciet) zou voorschrijven dat de verjaring van de actio iudicati moet worden beoordeeld naar het recht van het land van herkomst.

Aldus zou volgens [eiseres] de bestreden beschikking het principe miskennen dat bij de tenuitvoerlegging van een buitenlands vonnis in België, de uitvoeringsexceptie uit de rechtsorde van het land van dat buitenlandse vonnis waaronder de verjaring, kunnen worden opgeworpen.

Volgens [eiseres] moet de verjaring van de rechtsvordering tot tenuitvoerlegging van de veroordeling (actio iudicati), naar het recht van het land van het buitenlandse vonnis (de lex causae) worden beoordeeld en niet naar het recht van het land waar het vonnis ten uitvoer wordt gelegd (de lex fori).

In toepassing van het aldus toepasselijke art. 6:22 lid 1 van het Hongaars burgerlijke wetboek zou de verjaringstermijn vijf jaren bedragen, te rekenen vanaf het tijdstip waarop de vordering opeisbaar wordt, dit is vanaf de datum waarop het vonnis van de Arrondissementsrechtbank te Győr in kracht van gewijsde is gegaan (01 april 2016).

Hierdoor werd het vonnis met bevel tot betalen betekend na het intreden van de verjaring.

12.

Artikel 41 van de Brussel Ibis Verordening schrijft voor dat de procedure voor tenuitvoerlegging van een in een andere lidstaat gegeven beslissing beheerst wordt door het recht van de aangezochte lidstaat. Een in een lidstaat gegeven beslissing die in de aangezochte lidstaat uitvoerbaar is, wordt er onder dezelfde voorwaarden ten uitvoer gelegd als een in de aangezochte lidstaat gegeven beslissing.

Wanneer in een lidstaat de tenuitvoerlegging wordt gevraagd van een in een andere lidstaat gegeven beslissing, gelden de nationale bepalingen van de staat waarin de tenuitvoerlegging wordt gevraagd en dit op gelijke wijze als voor beslissingen die door diens nationale rechter zijn gegeven [zie ook het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 13 oktober 2011 inzake Prism Investments, C-139/10, EU:C:653 dat weliswaar tot stand kwam onder de toepasselijkheid van de Brussel I Verordening (Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke be-

voegdheid, de erkenning en de ten uitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken)].

Aangezien de verjaring van de rechtsvordering tot tenuitvoerlegging van de veroordeling die vervat is in het vonnis van de Arrondissementsrechtbank te Győr naar Belgisch recht moet worden beoordeeld, gaat het hof niet verder in op de door de partijen ontwikkelde argumentatie over de stuiting van de verjaring naar Hongaars recht.

In toepassing van art. 2262bis, §1 eerste lid, (oud) B.W. verjaart de actio iudicati door verloop van tien jaren te rekenen vanaf het vonnis.

Deze termijn is niet verstreken zodat het eerste middel van [eiseres] faalt.”

Grieven,

1. *Artikel 41, eerste lid van de Brussel Ibis-Verordening bepaalt dat: “Onder voorbehoud van het bepaalde in deze afdeling, [...] de procedure voor tenuitvoerlegging van een in een andere lidstaat gegeven beslissing beheerst [wordt] door het recht van de aangezochte lidstaat. Een in een lidstaat gegeven beslissing die in de aangezochte lidstaat uitvoerbaar is, wordt er onder dezelfde voorwaarden ten uitvoer gelegd als een in de aangezochte lidstaat gegeven beslissing.*

Krachtens deze bepaling wordt aldus alleen “de procedure tot tenuitvoerlegging” beheerst door het recht van de aangezochte lidstaat.

Dit betekent niet meer dan dat enkel het procesrecht van die aangezochte lidstaat moet toegepast worden.

Dit betekent geenszins dat in een procedure tot tenuitvoerlegging van een vreemd vonnis, die voor de rechter wordt gebracht in de aangezochte lidstaat, zijn eigen nationaal recht dient toe te passen op al hetgeen dat dit procesrecht te buiten gaat.

2. *De appelrechter oordeelt dat “de verjaring van de rechtsvordering tot tenuitvoerlegging van de veroordeling die vervat is in het vonnis van de Arrondissementsrechtbank te Győr naar Belgisch recht moet worden beoordeeld”, aangezien, krachtens artikel 41.1 van de Brussel Ibis Verordening “Wanneer in een lidstaat de tenuitvoerlegging wordt gevraagd van een in een andere lidstaat gegeven beslissing, [...] de nationale bepalingen [gelden] van de staat waarin de tenuitvoerlegging wordt gevraagd en dit op gelijke wijze als voor beslissingen die door diens nationale rechter zijn gegeven”.*

3. *Hieruit volgt dat het bestreden arrest zijn beslissing, niet in te gaan op de door partijen ontwikkelde argumentatie over de stuiting van de verjaring naar Hongaars recht van de rechtsvordering tot tenuitvoerlegging van de veroordeling die vervat is in het vonnis van de Arrondissementsrechtbank te Győr in Hongarije, niet wettig verantwoordt op de enkele overweging dat die verjaring naar Belgisch recht moet worden beoordeeld, aangezien het daartoe aangehaald voormeld artikel 41.1, dat voorschrijft dat het Hof van beroep te Antwerpen Belgisch recht moet toepassen op gelijke wijze als voor vonnissen en arresten die door Belgische rechters worden uitgesproken, niet geldt voor die verjaringskwestie die buiten het Belgisch procesrecht valt. (Schending van artikel 41.1 van de Brussel Ibis Verordening, het algemeen rechtsbeginsel van de voorrang van regels van internationaal recht boven de regels van nationaal recht; het algemeen rechtsbeginsel van de*

primauteit van het Unierecht en, voor zoveel als nodig artikel 2262bis van het Oud Burgerlijk Wetboek en van artikel 6:22 lid 1 van het Hongaars Burgerlijk Wetboek).

Toelichting

1. *Artikel 41 van de Brussel Ibis Verordening heeft enkel betrekking op het procesrecht van de aangezochte lidstaat dat betrekking heeft op de tenuitvoerlegging zelf van de gegeven beslissing.*

De rechtspraak van het Europees Hof voor Justitie is duidelijk in die zin gevestigd dat de lex fori enkel het aspect beheerst van de wijze waarop de procedure van de tenuitvoerlegging verloopt.

“29. Uit het algemene opzet van het Executieverdrag volgt dus, dat het begrip “uitvoerbaar” in artikel 31 van dat Verdrag enkel ziet op de formele uitvoerbaarheid van de in het buitenland gegeven beslissing, en niet op de voorwaarden waaronder die beslissing in de staat van herkomst ten uitvoer kan worden gelegd.” (HvJ., C-267/97 dd. 29 april 1999 inzake Coursier).

“[...]. Het enige recht van de aangezochte lidstaat dat toepasselijk is, is het procesrecht.” (HvJ., C-211/10 dd. 1 juli 2010 inzake Doris Povse).

“69 Dienaangaande zij opgemerkt dat verordening nr. 44/2001 enkel regels stelt voor de procedure tot verkrijging van verlof tot tenuitvoerlegging van buitenlandse executoriale titels en niet voor de tenuitvoerlegging zelf, die onderworpen blijft aan het nationale recht van de aangezochte rechter (zie arresten van 2 juli 1985, Deutsche Genossenschaftsbank, 148/84, Jurispr. blz. 1981, punt 18, en 3 oktober 1985, Capelloni en Aquilini, 119/84, Jurispr. blz. 3147, punt 16, en reeds aangehaald arrest Hoffmann, punt 27), zonder dat de toepassing, in het kader van de tenuitvoerlegging, van de procedureregels van de aangezochte lidstaat, afbreuk mag doen aan de nuttige werking van het bij die verordening voorziene exequatursysteem door de beginselen te doorkruisen die de verordening zelf uitdrukkelijk dan wel stilzwijgend met betrekking tot de onderhavige materie stelt (zie in die zin reeds aangehaalde arresten Capelloni en Aquilini, punt 21 en Hoffmann, punt 29, en arrest van 15 mei 1990, Hagen, C 365/88, Jurispr. blz. I 1845, punt 20).” (HvJ., C-420/07 dd. 28 april 2009 inzake Apostolides; (HvJ., C319/17 dd. 4 oktober 2018 inzake Società Immobiliare Al Bosco).

“39. Zoals de advocaat-generaal in punt 18 van haar conclusie heeft opgemerkt, neemt de uitvoering van een rechterlijke beslissing die beslissing geenszins haar uitvoerbaarheid, en brengt zij evenmin mee dat aan de beslissing bij de uitvoerbaarverklaring in een andere lidstaat rechtsgevolgen worden toegekend die zij in de lidstaat van herkomst niet zou hebben. De erkenning van de gevolgen van een dergelijke beslissing in de aangezochte lidstaat, het doel van de procedure van uitvoerbaarverklaring, betreft de specifieke kenmerken van de betrokken beslissing. De feitelijke elementen en elementen rechtens met betrekking tot de uitvoering van de eruit voortvloeiende verplichtingen blijven daarbij buiten beschouwing.

40. Een dergelijke grond kan daarentegen aan het onderzoek door de executierechter van de aangezochte lidstaat worden onderworpen. Wanneer die beslissing eenmaal in de rechtsorde van de aangezochte lidstaat is opgenomen, gelden daarvoor volgens vaste

rechtspraak immers de nationale bepalingen van die laatste Staat betreffende de tenuitvoerlegging op gelijke wijze als voor beslissingen die door een nationale rechter zijn gegeven (zie arresten van 2 juli 1985, Deutsche Genossenschaftsbank, 148/84, Jurispr. blz. 1981, punt 18, en 3 oktober 1985, Capelloni en Aquilini, 119/84, Jurispr. blz. 3147, punt 16, en arrest Hoffmann, reeds aangehaald, punt 27).” (HvJ., C-139/10, 13 oktober 2011 inzake Prism Investments BV).

2. *De appelrechter oordeelt evenwel ten onrechte dat, aangezien dit artikel 41 ook voorschrijft dat het Belgisch recht moet toegepast worden op een aspect dat zich buiten dit procesrecht situeert, volgens artikel 2262bis, § 1, eerste lid van het Oud Burgerlijk Wetboek de verjaringstermijn van de actio iudicati tien jaar bedraagt.*

IV. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste onderdeel

1. Krachtens artikel 39 Brussel Ibis-Vo is een in een lidstaat gegeven beslissing die in die lidstaat uitvoerbaar is in andere lidstaten uitvoerbaar zonder dat een verklaring van uitvoerbaarheid is vereist.

Artikel 41.1 Brussel Ibis-Vo, bepaalt: “Onder voorbehoud van het bepaalde in deze afdeling, wordt de procedure voor tenuitvoerlegging van een in een andere lidstaat gegeven beslissing beheerst door het recht van de aangezochte lidstaat. Een in een lidstaat gegeven beslissing die in de aangezochte lidstaat uitvoerbaar is, wordt er onder dezelfde voorwaarden ten uitvoer gelegd als een in de aangezochte lidstaat gegeven beslissing”.

2. De eiseres voert aan dat krachtens artikel 41 Brussel Ibis-Vo enkel de “*procedure tot tenuitvoerlegging*” door het recht van de aangezochte lidstaat wordt beheerst, uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat deze *lex fori* enkel het aspect beheerst van de wijze waarop de procedure van de tenuitvoerlegging verloopt en dat de verjaring van de rechtsvordering tot tenuitvoerlegging van de veroordeling, vervat in de beslissing gegeven door de rechter van een andere lidstaat, buiten deze procesregels valt. Volgens de eiseres is deze rechtsvordering volgens het toepasselijke Hongaarse recht verjaard. Zij wijst erop dat het bevreemdend zou zijn dat een schuldeiser een beslissing die in de lidstaat

van herkomst elke uitvoerbare kracht heeft verloren, alsnog in een andere lidstaat in zijn voordeel zou kunnen uitvoeren.

De eiseres betwist dan ook het oordeel van de appelrechters dat:

- artikel 39 Brussel Ibis-Vo niet voorschrijft dat de verjaring van de *actio judicati* moet worden beoordeeld volgens het recht van de lidstaat van herkomst;
- artikel 41 Brussel Ibis-Vo voorschrijft dat de procedure tot tenuitvoerlegging door het recht van de aangezochte lidstaat wordt beheerst, uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt dat bij de tenuitvoerlegging van een beslissing gegeven in een andere lidstaat de nationale bepalingen van de *lex fori* op dezelfde wijze gelden als voor beslissingen gegeven in de forumstaat, de verjaring van de *actio judicati* aldus naar Belgisch recht moet worden beoordeeld en de rechtsvordering met toepassing van artikel 2262bis, § 1, eerste lid, Oud Burgerlijk Wetboek is verjaard.

3. De aldus opgeworpen betwisting kan slechts worden opgelost door het antwoord op de vraag of de verjaring van de vordering tot tenuitvoerlegging van een veroordeling die is vervat in een in een andere lidstaat gegeven beslissing behoort tot de “*procedure van tenuitvoerlegging*”, zoals bedoeld in artikel 41.1 Brussel Ibis-Vo, en aldus wordt beoordeeld volgens het recht van de aangezochte lidstaat (*lex fori*), dan wel of de verjaring van deze zogenoemde *actio judicati* dient te worden beoordeeld volgens het recht van de lidstaat van herkomst (*lex causae*).

4. Het Hof dient overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de in het *dictum* van dit arrest geformuleerde prejudiciële vraag te stellen.

Dictum

Het Hof,

Houdt iedere verdere uitspraak aan tot het Hof van Justitie van de Europese Unie bij prejudiciële beslissing over de volgende vraag uitspraak zal hebben gedaan:

“Moet het begrip “*procedure voor tenuitvoerlegging*” van artikel 41.1 Brussel Ibis-Vo aldus worden uitgelegd dat het de verjaring van de vordering tot tenuit-

voerlegging van een veroordeling die is vervat in een in een andere lidstaat gegeven beslissing (de zogenoemde actio judicati) omvat?”.

Houdt de kosten aan.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, eerste kamer, samengesteld uit sectievoorzitter Geert Jocqué, als voorzitter, en de raadsheren Ilse Couwenberg, Sven Mosselmans, Michael Traest en Ann De Wolf, en in openbare rechtszitting van 11 juni 2026 uitgesproken door sectievoorzitter Geert Jocqué, in aanwezigheid van advocaat-generaal Stijn Ravyse, met bijstand van griffier Elien Van Isterdael.

E. Van Isterdael

A. De Wolf

M. Traest

S. Mosselmans

I. Couwenberg

G. Jocqué

